

Formák
Differenciálformák
1. rész

2020. október 5.

$$” \int_M d\omega = \int_{\partial M} \omega ”$$

Motiváció

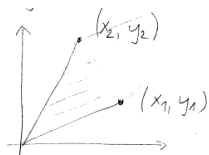
Ehhez szükség van *k-dimenziós mérték*re a sokaságon.

Eszköz: *differentiálformák*.

Ezek bevezetését fokozatosan fogjuk megtenni.

Paralelogramma területe

Ismétlés.

A $\mathbf{v}_1 = \begin{pmatrix} x_1 \\ y_1 \end{pmatrix}$ és $\mathbf{v}_2 = \begin{pmatrix} x_2 \\ y_2 \end{pmatrix}$ vektorok által kifeszített paralelogramma (előjeles) területe:

$$T = \det(\mathbf{v}_1 \ \mathbf{v}_2) = \begin{vmatrix} x_1 & x_2 \\ y_1 & y_2 \end{vmatrix}$$

Ez előjeles terület, példák:

$$A_1 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -2 \end{pmatrix}, \quad \text{RAJZ} \quad \det(A_1) = -2.$$

$$A_2 = \begin{pmatrix} 0 & -2 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, \quad \text{RAJZ} \quad \det(A_2) = 2.$$

Paralelogramma területe n dimenzióban

Adottak a $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k \in \mathbb{R}^n$. Legyen az $n \times k$ dimenziós mátrix:

$$\mathbf{A} := (\mathbf{v}_1 \quad \mathbf{v}_2 \quad \dots \quad \mathbf{v}_k)$$

Állítás. \mathbb{R}^n -ben a k db vektor által kifeszített paralelotóp k dimenziós mértéke (a terület abszolút értéke):

$$V = \sqrt{\det(\mathbf{A}^T \mathbf{A})}.$$

Állítás. $V = \sqrt{\det(\underline{\underline{\mathbf{A}^T \mathbf{A}}})}$.

Példa. Ha $k = 1$, akkor egy vektor hossza (1 dimenziós mértéke):

$$\|\mathbf{v}\| = \sqrt{\sum_{j=1}^n v_j^2} = \sqrt{\mathbf{v}^T \mathbf{v}}.$$

Speciális esetként tehát a fenti képletet kapjuk.

Bizonyítás. (Vázlat) Ha $k = n$ akkor $\det \underline{\underline{\mathbf{A}}} = \det \underline{\underline{\mathbf{A}^T}}$ miatt,

$$\sqrt{\det(\underline{\underline{\mathbf{A}^T \mathbf{A}}})} = \sqrt{\det \underline{\underline{\mathbf{A}^T}} \cdot \det \underline{\underline{\mathbf{A}}}} = \sqrt{(\det \underline{\underline{\mathbf{A}}})^2} = |\det \underline{\underline{\mathbf{A}}}|,$$

tehát a tétel igaz.

Ha $k < n$, akkor

$$\begin{aligned} \underline{(\mathbf{A}^T \mathbf{A})} &= (\mathbf{v}_1 \ \mathbf{v}_2 \ \dots \ \mathbf{v}_k)^T \cdot (\mathbf{v}_1 \ \mathbf{v}_2 \ \dots \ \mathbf{v}_k) = \\ &\begin{pmatrix} |v_1|^2 & \langle v_1, v_2 \rangle & \dots & \langle v_1, v_k \rangle \\ \langle v_2, v_1 \rangle & |v_2|^2 & \dots & \langle v_2, v_k \rangle \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \langle v_k, v_1 \rangle & \dots & \langle v_{k-1}, v_k \rangle & |v_k|^2 \end{pmatrix} \end{aligned}$$

Térbeli forgatással $|v_i|^2$ és $\langle v_i, v_j \rangle$ nem változik.

Tehát a forgassunk:

——> első k db koordináták bármi, 0-tól különbözők,
az *utolsó $n - k$ db legyen 0.*

——> visszajutunk az $n = k$ speciális esethez.

Elemi formák \mathbb{R}^3 -ban I.

Ami "látható":

Elemi 1-forma egy leképezés:

vektor \mapsto koordinátatengelyre vett vetület hossza

Definíció

ELEMI 1-FORMÁK: $dx_1, dx_2, dx_3: \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}$.

Definíció szerint $\mathbf{v} = (v_1, v_2, v_3) \in \mathbb{R}^3$ esetén

$$dx_1(\mathbf{v}) := v_1, \quad dx_2(\mathbf{v}) := v_2, \quad dx_3(\mathbf{v}) := v_3.$$

Elemi formák \mathbb{R}^3 -ban II.

Elemi 2-forma:

két vektor \mapsto koordináta síkokra vett vetület területe

Definíció

ELEMI 2-FORMÁK: $dx_i \wedge dx_j$, $1 \leq i < j \leq 3$ leképezés:

$$dx_i \wedge dx_j : \mathbb{R}^3 \times \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}.$$

Ha $\mathbf{v} = (v_1, v_2, v_3)$ és $\mathbf{w} = (w_1, w_2, w_3)$, akkor definíció szerint

$$dx_1 \wedge dx_2(\mathbf{v}, \mathbf{w}) := \begin{vmatrix} v_1 & w_1 \\ v_2 & w_2 \end{vmatrix}, \quad dx_1 \wedge dx_3(\mathbf{v}, \mathbf{w}) := \begin{vmatrix} v_1 & w_1 \\ v_3 & w_3 \end{vmatrix},$$

$$dx_2 \wedge dx_3(\mathbf{v}, \mathbf{w}) := \begin{vmatrix} v_2 & w_2 \\ v_3 & w_3 \end{vmatrix}.$$

Elemi formák \mathbb{R}^n -ben I.

Definíció

ELEMI 1-FORMÁK: $dx_1, \dots, dx_n : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$;

$$dx_j(\mathbf{v}) = v_j, \quad \mathbf{v} = (v_1, \dots, v_n) \in \mathbb{R}^n.$$

$dx_j(\mathbf{v})$: j -edik koordináta irányába eső **vetület előjeles hossza**.

Elemi 1-formákból ennyi-féle van: n .

Elemi formák \mathbb{R}^n -ben II.

Definíció

ELEMI 2-FORMA: 2 vektor által kifeszített paralelogramma (x_i, x_j) síkra eső *vetületének előjeles területe*.

$$dx_i \wedge dx_j : \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}, \quad 1 \leq i < j \leq n.$$

$$dx_i \wedge dx_j(\mathbf{v}, \mathbf{w}) = \begin{vmatrix} v_i & w_i \\ v_j & w_j \end{vmatrix}.$$

Vajon $dx_i \wedge dx_i = ?$ ha lenne?

Praktikusan: a két oszlopvektor mátrixának i -edik és j -edik sorát vesszük, és a két sorból alkotott mátrix determinánsát számoljuk.

Elemi 2-formák száma $\binom{n}{2}$

Elemi k -formák \mathbb{R}^n -ben.

Elemi k -formák:

Definíció

$I = \{i_1, \dots, i_k\}$ indexhalmaz, melyre

$$1 \leq i_1 < i_2 < \dots < i_k \leq n.$$

Ekkor a dx_I ELEMÍ k -FORMA: $dx_I : \mathbb{R}^{n \times k} \rightarrow \mathbb{R}$:

$$\underline{\underline{\mathbf{A}}} \in \mathbb{R}^{n \times k} \text{ mátrix: } dx_I(\underline{\underline{\mathbf{A}}}) := \det \begin{pmatrix} A_{i_1} \\ \vdots \\ A_{i_k} \end{pmatrix},$$

ahol A_{i_j} az $\underline{\underline{\mathbf{A}}}$ mátrix i_j -edik sorvektora.

Elemi k -formákból ennyi féle van: $\binom{n}{k}$.

Általános formák. I.

Definíció

1-forma egy $\omega : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ lineáris leképezés.

Példa. Legyen $v = (v_1, v_2, \dots, v_n)$.

$$\omega(\mathbf{v}) = \sum_{j=1}^n j v_j, \quad \implies \quad \omega = \sum_{j=1}^n j dx_j.$$

Következmény. $\forall \omega$ 1-forma: elemi 1-formák lineáris kombinációja.

Az n dimenziós 1-formák VEKTORTERE $\wedge^1(\mathbb{R}^n)$.

Ebben a VT-ben az elemi 1 formák *bázist* alkotnak. **Miért?**

Általános formák. II.

Definíció

Az $\omega : \mathbb{R}^{n \times k} \rightarrow \mathbb{R}$ leképezés k -FORMA, ha *multilineáris* és *alternáló*.

$$\omega = \omega(\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k) \in \mathbb{R}, \quad \mathbf{v}_j \in \mathbb{R}^n.$$

Azaz minden $(\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k)$ változóban ω

- ▶ *multilineáris*,

$$\omega(\alpha \mathbf{v}_1 + \beta \mathbf{w}, \dots, \mathbf{v}_k) = \alpha \omega(\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k) + \beta \omega(\mathbf{w}, \dots, \mathbf{v}_k)$$

- ▶ és két változót felcserélve ω értéke -1 -szeres lesz.

$$\omega(\mathbf{v}_1, (\mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_k)) = (-1) \omega(\mathbf{v}_2, \mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_k)$$

Az n dimenziós k -formák vektortere $\bigwedge^k(\mathbb{R}^n)$.

Példa. \mathbb{R}^3 -ban adottak $\mathbf{v} = (v_1, v_2, v_3)$ és $\mathbf{w} = (w_1, w_2, w_3)$

Vajon általános 2- forma-e?

$$1. \omega(\mathbf{v}, \mathbf{w}) = \sum_{i=1}^3 v_i w_i.$$

$$2. \lambda(\mathbf{v}, \mathbf{w}) = v_1 w_3 - v_3 w_1.$$

$$3. \tau(\mathbf{v}, \mathbf{w}) = \sum_{i=1}^3 (-1)^i v_i w_{3-i}.$$

Gy. Igazoljuk, hogy $\wedge^k(\mathbb{R}^n)$ -an az elemi k -formák bázist alkotnak.

Ezért $\dim \wedge^k(\mathbb{R}^n) = \binom{n}{k}$.

Definíció

\mathbb{R}^n -ben ELEMII 0-FORMÁK a valós számok.

Külső szorzat. I.

Legyen τ egy k -forma és λ egy l -forma.

Definíció

Ezek KÜLSŐ SZORZATA (WEDGE product, ÉK szorzat),
egy $k + l$ -forma :

$$\tau \wedge \lambda \in \bigwedge^{k+l}(\mathbb{R}^n)$$

Ezt elsőként a bázisvektorokon definiáljuk.

Legyen $I = \{1 \leq i_1 < \dots < i_k \leq n\}$, $J = \{1 \leq j_1 < \dots < j_l \leq n\}$.

- Ha $I \cap J = \emptyset$, akkor $dx_I \wedge dx_J = dx_{I \cup J}$ (sorrendben!)
- Ha $I \cap J \neq \emptyset$, akkor $dx_I \wedge dx_J = 0$.

Vajon miért így?

Külső szorzat. példák

\mathbb{R}^4 -ben τ egy 1-forma és λ egy 2-forma:

1. $\tau = dx_1$ és $\lambda = dx_2 \wedge dx_4$. $\implies \tau \wedge \lambda = ?$

2. $\tau = dx_3$ és $\lambda = dx_2 \wedge dx_3$. $\implies \tau \wedge \lambda = ?$

3. $\tau = dx_4$ és $\lambda = dx_2 \wedge dx_3$. $\implies \tau \wedge \lambda = ?$

Külső szorzat. II.

Kiterjeszjük általános formákra az alábbi tulajdonságokkal:

τ egy k -forma és λ egy l -forma, γ egy m -forma. A külső szorzat:

1. Asszociatív: $(\tau \wedge \lambda) \wedge \gamma = \tau \wedge (\lambda \wedge \gamma)$.
2. Disztributív: $\omega \wedge (\lambda + \tau) = \omega \wedge \lambda + \omega \wedge \tau$.
3. $\tau \wedge \lambda = (-1)^{kl} \lambda \wedge \tau$.

Külső szorzat. Általános definíció

Legyen τ egy k -forma és λ egy l -forma. $\tau \wedge \lambda$ egy $k+l$ -forma lesz.

1 és $k+l$ között kiválasztunk k darab indexet $\sigma_1, \dots, \sigma_k$.

A kihagyott l darab indexet növekvő sorrendben:

$$\sigma_{k+1}, \dots, \sigma_{k+l}.$$

Ez (σ_j) az $\{1, 2, \dots, k+l\}$ egy permutációja.

Definíció

τ és λ külső szorzata $\tau \wedge \lambda : \mathbb{R}^{n \times (k+l)} \rightarrow \mathbb{R}$:

$$\tau \wedge \lambda(\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_{k+l}) = \sum_{\sigma} (-1)^{|\sigma|} \tau(\mathbf{v}_{\sigma_1}, \dots, \mathbf{v}_{\sigma_k}) \cdot \lambda(\mathbf{v}_{\sigma_{k+1}}, \dots, \mathbf{v}_{\sigma_{k+l}})$$

ahol $|\sigma|$ a permutáció inverzióinak száma.

Példa. "Ellenőrzés".

\mathbb{R}^3 -ban $\tau = dx_1$ és $\omega = dx_2$. Vajon

$$\tau \wedge \omega \begin{pmatrix} a_1 & b_1 \\ a_2 & b_2 \\ a_3 & b_2 \end{pmatrix} = ?$$

Lehetséges permutációk: $\sigma_1 = \{1, 2\}$ és $\sigma_2 = \{2, 1\}$

$$\sigma_1 : \quad dx_1 \begin{pmatrix} a_1 \\ a_2 \\ a_3 \end{pmatrix} = a_1, \quad dx_2 \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \\ b_3 \end{pmatrix} = b_2.$$

$$\sigma_2 : \quad dx_1 \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \\ b_3 \end{pmatrix} = b_1, \quad dx_2 \begin{pmatrix} a_1 \\ a_2 \\ a_3 \end{pmatrix} = a_2.$$

$$\implies \quad \tau \wedge \omega = a_1 b_2 - b_1 a_2. \quad \text{Hasonlít vmire?}$$

Differenciálformák I. "Helytől függő" formák.

- DIFFERENCIÁL 0-FORMA: $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$, diff-ható skalármező
- DIFFERENCIÁL 1-FORMA:

$$\omega = \sum_{j=1}^n f_j dx_j,$$

ahol dx_j elemi 1-forma, és $f_j : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ diff-ható függvény.

- DIFFERENCIÁL k -FORMA:

$$\omega = \sum_{I \in \mathcal{I}} f_I dx_I,$$

ahol \mathcal{I} a k elemű indexhalmazok részhalmaza, dx_I egy elemi k -forma, és $f_I : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ differenciálható függvény.

Differenciálformák külső deriválása

Ha ω differenciál k -forma, akkor $d\omega$ differenciál $k + 1$ -forma

Definíció

- ▶ Ha f egy differenciál 0 -forma, akkor **külső deriváltja**

$$df := \sum_{i=1}^n \frac{\partial f}{\partial x_i} dx_i.$$

- ▶ Ha $\omega = f dx_I$ differenciál k -forma, akkor **külső deriváltja**

$$d\omega = d(f dx_I) = \sum_{i=1}^n \frac{\partial f}{\partial x_i} (dx_i \wedge dx_I).$$

Példa.

\mathbb{R}^2 -ben egy differenciál 0 forma:

$$\omega = f(x, y) = x^2y + 2y^3.$$

Külső deriváltja:

$$d\omega = df = 2xy \, dx + (x^2 + 6y^2) \, dy.$$

Kiszámoljuk $d(df)$ -et. Tagonként deriválva:

$$d(2xy \, dx) = \underbrace{2y \, dx \wedge dx}_{=0} + 2x \, dy \wedge dx = -2x \, dx \wedge dy$$

$$d((x^2 + 6y^2) \, dy) = 0 + 2x \, dx \wedge dy$$

$$d(df) = d(2xy \, dx) + d((x^2 + 6y^2) \, dy) = 0.$$

Differenciálformák külső deriváltja (folyt.)

Definíció

- ▶ Az $\omega = \sum_{I \in \mathcal{I}} f_I dx_I$ differenciál k -forma külső deriváltja

$$d\omega = \sum_{I \in \mathcal{I}} df_I \wedge dx_I.$$

- ▶ Általános esetben, ha $\omega = \sum_i \omega_i$, akkor $d\omega = \sum_i d\omega_i$.

Megjegyzés. Ha ω differenciál n -forma \mathbb{R}^n -ben, akkor $d\omega = 0$.

LEMMA (POINCARRÉ LEMMA) $\forall \omega$ differenciál k -formára:

$$d(d\omega) = 0.$$